

SZEGEI

EGYETEM

A SZEGEI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

XXV. évfolyam 13. szám 1987. október 27. Ára: 2,30 Ft

Kerekasztal öt sarka

„...legalább visítsunk”

— Mi az információ-gyűjtés mód-szere az Önök intézményében?

Sz. L. — Kezdetben azt tapasztaltam, volt az emberekben egy kis tartozkodás azzal szemben, aki a véleményüket rendszeresen megkérdezte. Azt latolgatták, hogy ha elmondják az igazat, annak lesz-e hátrányos következménye, egyáltalán: van-e ennek értelme, fogantja. Ezt az ellenállást egy információ felelősnek folyamatosan le kell gyűrtie. A szakszervezeti bizalmiak a csoportjuk hangulatáról, munkatársaink problémáiról havonta küldenek jelentést. Ennek alapján készítem el én az összefoglalómat. Egy példányt az Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének, egyet a megyének küldök, egy nálunk marad. A bizalmiak évente megrendezett továbbképző tanfolyama szintén ragyogó információ-forrás. Végül én is „négy füllel” hallgatom mások véleményét, erre a legjobb alkalom a nemzán ebéd közben kínálkozik.

A demokrácia egyik fokmérője az, hogy az „alulról” érkező információkat „fönn”, a döntések meghozatalakor hogyan hasznosítják. Az állampolgár számára a „beleszólás jogának” egyik formáját jelenti, ha észrevételeire a „hatalom” képviselői reagálnak. A szakszervezet és a párt információ rendszeréről dr. Koncsodi Andrásnéval, a tanárképző főiskola pártbizottságának, illetve dr. Nagy Károlyval, a tudományegyetem pártbizottságának, továbbá Scherer Ferencsel, a JATE szakszervezeti-, valamint dr. Szilágyi Lászlóval, a SZOTE szakszervezetis információ felelősével Újszászi Ilona, szerkesztőségünk munkatársa beszélgetett.

nak tartottam, és sorban azért, mert a megyei bizottságról nagyon konformista vélemények jutnak el a párt központi szerveihez. Egy megyei jelentésben világos, hogy a JATE legfeljebb három mondat lehet. Pedig néha érdekes lenne, hogy az itteni információ-csokor egy az egyben eljusson a pártközpontba.

K. A.-né — A főiskolán nincs külön információs testület. Tapasztaljuk, hogy a külpolitikai érdeklődés mostanában megcsappant. A belpolitikai és gazdasági problémák viszont egyre jobban foglalkoztatják az embereket. Vannak olyan észrevételek, melyek Szeged, vagy a megye gondjait taglalják. A főiskolai, illetve a pártletről is gyakran hangzik el észrevétel.

— Az információgyűjtő apparátus mit tud kezdeni a hallgatók véleményével?

K. A.-né — Kulcskérdés, amit feltett. Azt hiszem a diákoktól, a diákokról van a legkevesebb információ. A főiskolán három alapszervezetünkben működik hallgatói pártcsoport, s az ő véleményükre különösen figyelünk, de tudjuk, hogy így a diákoknak csak egy kis részét fogjuk át.

N. K. — A problémát én abban látom, hogy a hallgatók olyan kérdésekre is keresik a megoldást, amelyekre mi, oktatók is válaszolni tudnánk. Am a hallgatók problémáit nem gyűjti össze senki, mert a párttag diákoktól csak szorványosan érkezik infók, a KISZ-nek pedig nincs önálló információs hálózata.

— Az ágazati szakszervezetnek, vagy a városi, megyei pártbizottságnak nyilván fontos, hogy a felsőoktatási intézményekből információk érkezzenek, mert tájékozódhat, „töltekezhet” újabb döntései előtt. De milyen a visszacsatolás módja? A problémát felvető egyén kap-e választ a „felsőbb szervektől”?

Sz. L. — Ez alapvető és érdekes kérdés. Már akkor kellett volna tisztázni a visszacsatolás módját, amikor az információs rendszert kialakították. Ugyanis az az érzésem, hogy ezt az egész szisztémát azért hozták létre a különböző szintű apparátusok

(folytatás 2. oldalon)

Az első amerikai kapcsolat

Eugene J. Hamilton a michigani egyetem dékánja. Ezekben a hónapokban Európát járja és együttműködési megállapodásokat köt. A napokban Szegeden folytatott megbeszéléseket a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola vezetőivel. „Lakásán”, a Hungária Szállóban találkoztunk vele. A bemutatkozásokor rögtön névjegyet nyújt át: „Good name is useful. (A jó név hasznos)”. — valóban: nemcsak a név, a szokás is praktikus.

— Hamilton úr! Miért hasznos egy amerikai egyetemnek, hogy együttműködjön egy szegedi főiskolával?

— A hallgatóinknak minél jobb lehetőségeket szeretnénk biztosítani. Ezért megállapodásokat kötünk a legkülönbözőbb országok hasonló intézményeivel. Az egyezmények lehetővé teszik hogy kutatóink egymás folyóirataiban publikáljanak, de a legfontosabb mozzanat, a hallgatók és az oktatók cseréje. Ez a leghatékonyabb formája annak, hogy megismerkedjünk más kultúrákkal. Ezért találtuk ki ezt a csereprogramot. Japánnal, Koreával, Kínával, Mexikóval, Angliával vannak kapcsolataink, két napja pedig Lengyelországban írtam alá hasonló szerződést.

— Hogyan kerültek kapcsolatba a szegedi főiskolával?

— Pordány László, az angol tanészek vezetője többször járt kint Amerikában, többek között a mi egyetemünkön is és vele került szóba az együttműködés lehetősége.

— Mikor indul be az együttműködés?

— A publikációk cseréje azonnal, a hallgatóké és az oktatóké talán két év múlva.

— Mit fognak tanulni a magyar diákok önöknél?

— Elsősorban angolt magas fokon, aztán amerikai történelmet, civilizációtörténetet, azza kultúrát. Az a fontos, hogy olyat kapjanak, amit csak ott tanulhatnak meg. Esetleg foglalkozhatnak más szaktudományokkal nálunk pl. matematikával, vagy fizikával, ez azonban csak mellékes cél.

— Önnek mi a szakterülete?

— Az angol nyelvvel foglalkoztam, ám az utóbbi időben nem folytatok tudományos kutatást. Nálunk valaki vagy kutató vagy vezető. Én az utóbbit választottam: a nemzetközi programokat, a diákok és az oktatók cseréjét szervezem egyetemünkön. Ide tartoznak a külföldi kapcsolatok is.

— Merre járt mostanában?

— Voltam Ausztriában, az NSZK-ban, Lengyelországban, és megyek még Franciaországba és Angliába. Igen sok használható ötletet láttam. Önöknél például úgy tapasztalom, a hallgatókat sokkal többet tesztelik, vizsgáztatják mint nálunk. Ez a rendszer sokkal szigorúbb. Azt hiszem, az együttműködésbe az is beletartozhat, hogy tanulunk egymástól és az okos kezdeményezéseket át vesszük.

— mártá —

S. F. — Ez a rendszer eleve felvet egy kérdőjelet: mennyire naprakészek azok az információk, amelyek jönnek-mennek. Az információs munkának mindig is neuralgikus pontja a gyorsaság és a visszajelzés. A szakszervezeti bizottságban működik egy információs munkabizottság, mely az egyetem önálló egységei (tizenegethét terület) „hírgyűjtő” munkáját menedzseli. Úgy láttam, hogy tavaly év végéig az emberek fel is akarták használni az információs hálózatot arra, hogy a véleményüket (különösen a bérkérdésről) fölfelé továbbítsák. Azt kell mondjam, hogy a tavaly őszi SZOT és kormányzati tárgyalás után az információ-szolgáltatási kedv meredeken megcsappant. A dolgozók jó része úgy értékelté ugyanis a tavalyi ősztől most tavaszig történeteket, hogy a szakszervezet nem képviseli megfelelően a felsőoktatásban dolgozók érdekeit. Amikor nagyobb érdeklődésre számotartó vagy az embereket felbolygató téma van terítéken — például a parlament legutóbbi ülésszaka —, akkor szinte minden területről jön adat. De volt olyan hónap, amikor nem tudtam információs jelentést írni, mert nem volt mit összefoglalnom.

— Megismertük a szakszervezet módszerét. Mennyiben tér el ettől a párt információs rendszere?

N. K. — Az információgyűjtésben azonos sémák vannak. A módszerünk nekünk is az, hogy alapszervezetekből egy-egy információfelelős továbbítja a véleményeket, melyeket információs bizottságunk összesít. Az az érzésem azonban, hogy nem túl mély közvélemény kutatáson alapszanak ezek a jelentések. De azért azt reálisan tükrözik, hogy ki miről hallott, mi az, ami a közvéleményt foglalkoztatja. Egyes esetekben az dominál, hogy kérdéseket tesznek fel. Pedig felsőbb szerveinket az érdekli, hogy mi a vélemény. Meg kell jegyeznem, arra még nem volt példa, hogy egy adott héten minden alapszervezettől kapjak információt. A legtrikább esetben történik meg, hogy a megyei pártbizottság „lefelé” reagál a felvetésekre, a kérdésekre. Egy-két esetben igen, pl. amikor a véleményekben kifogásolták az apparátustagok fizetésemelését.

— Az itteni információs bizottságnak van-e arra módja, hogy közvetlenül a párt KB-nak továbbítsa véleményét?

N. K. — Régen, amikor még nem tartoztunk közvetlenül a megyei pártbizottság fennhatása alá, volt erre lehetőségünk. Ezt jó gyakorlat-

A Szegedi Orvostudományi Egyetem oktatói közül szeptember és október hónapban többen utaztak külföldi kongresszusokra, tudományos tanácskozásokra.

Dr. Bodosi Mihály egyetemi tanár munkatársával az Európai Idegsebészeti Társaság Kongresszusára utazott Spanyolországba, szeptember elején.

Az International Cochlear Implant Symposium 1987. elnevezésű, NSZK-ban megrendezett szeptember eleji tudományos ülésen dr. Czigler Jenő egyetemi tanár tartott előadást.

Dr. Földes József szeptember elején részt vett a WHO genfi központjában megrendezett program-megbeszélésen. Ezt megelőzően Davosban, az Európai Gyorsvírus Di-

HÍREK

agnosztikai Társaság kongresszusán tartott előadást.

Dr. Süveges Ildikó egyetemi tanár szeptember elején a Belga Szemorvos Társaság Kongresszusán, majd egy franciászabbeli intézetlátogatáson vett részt.

Dr. Telegthy Gyula egyetemi tanár szeptemberben Irországban, az Európai Orvostudományi Egyetemek dékánjainak értekezletén találkozott külföldi kollegáival.

Dr. Vadon Gábor egyetemi tanár szeptember 28—október 9 között szakmai látogatásra utazott Ausztriába, az V. Grazi Radiológiai Symposiumra.

Dr. Béli Ilona egyetemi tanár

Szegeden járt az egészségügyi miniszter a Tanárképzőn

Medve László egészségügyi miniszter Szegedre látogatott október 2-án. Megbeszéléseit a megyei pártbizottságon kezdte, ahol Szabó Sándorral, a megyei pártbizottság első titkárával, Székely Sándorral, a városi pártbizottság első titkárával, Szabó G. Lászlóval, a megyei és Müller Józsefnél, a városi tanács elnökhelyettesével, Szilárd János professzorral, a SZOTE rektorával és munkatársaikkal konzultált. Itt Szilárd János rektor arról szólt, hogyan érintik az orvosegyetem tevékenységét az új gazdasági szabályozók. Ismertette, hogy a regionális gyógyító feladatokat végző orvosegyetemnek kell magára vállalnia az összes költséget, holott az egész ország betegeit gyógyítja. Szilárd János javaslatot tett az intézmények közötti térítési rend-

szerek országos rendezésére, hogy tudniillik az elvégzett regionális gyógyító munka arányában kapjanak anyagi támogatást az egyes intézmények. Ezt követően ismertette a rektor az orvosegyetem munkaprogramját, melyben nagy szerepet kap a költségvetésben biztosított támogatás racionálisabb felhasználása, valamint a költségvetésen kívüli bevételi források megteremtése. Az intézmény gondjait számba véve szólt az egészségügyi szakdolgozók képzéséről, a nővérszállás megoldatlanságáról és a 410 ágyas klinika jelenlegi helyzetéről. Hangsúlyozta, hogy a szegedi kórházat oly módon kellene „feljavítani” hogy ez a gyógyítóintézmény megyei feladatok ellátására is képes legyen.

A konzultációs megbeszélésen me-

gyénk és városunk állami- és pártvezetői szölkak ezután, elsősorban az egészségügyi beruházásokról, a megelőző, gyógyító és szociálpolitikai feladatokról.

*

Az egészségügyi miniszter válaszában azokra az egészségügyi területekre tért ki, amelyek ésszerű és jobb kihasználása költségeket teremthetne. (Feleslegesen ismétlődő vizsgálatok kiiktatása, a beutalási fegyelem és rend helyreállítása stb.) Szilárd professzor javaslatával kapcsolatban elmondotta Medve László, hogy a regionális területi feladatok ellátásában jelentkező gazdasági feszültségeket nincs mód országosan rendezni.

A miniszter megállapította, hogy a 410 ágyas épülő klinika továbbépitése anyagi akadályokba nem ütközhet. Építését folytatni kell, s a jelenleg zajló bírósági per eldönti majd, ki köteles megfizetni a süllyedés okozta jelentős többletköltséget. A szegedi kórház bővítését anyagi fedezet hiányában nem javasolta a miniszter.

Ezt követően az MTA szegedi Biológiai központjában Alföldi Lajos főigazgató tájékoztatta Medve Lászlót az intézet munkájáról, majd a Szegedi Orvostudományi Egyetemre látogatott el az egészségügyi miniszter, ahol a SZOTE egyetemi tanácsának tagjaival és a társadalmi szervezet vezetőivel folytatott megbeszéléseket.

Pb-ülés a Tanárképzőn

A főiskolai feladattervről és a tagkönyvcseréről tanácskozott a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Pártbizottsága. A testület megvitatta az MSZMP KB július 2-i gazdasági-társadalmi kibontakozási programjának intézményi végrehajtását. A feladatterv hangsúlyozza: „A párt vezető szerepének érvényesítésekor erősíteni kell az eszmei-politikai jellegét, és a gyakorlati munkában meg kell szüntetni a felesleges párhuzamosságokat, az indokolatlan operatív módszereket.” A párttagsági könyvek cseréjére vonatkozó intézkedési terv kiemeli, hogy „az alapszervezetekben a tagkönyvcseré előtt felvett minden párttaggal külön kell beszélni.” Az elbeszélést az alapszervezeti vezetőség tagjai a bizalmiak bevonásával végzik. Ennek során ismertetik a párttagról kialakított alapszervezeti vezetőségi véleményt, és igénylik a párt véleményét, javaslatát is.